

U S N E S E N Í

Krajský soud v Plzni rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 21.2.2013 v trestní věci obžalovaného V■■■■ H■■■■, nar. ■■■■ v■■■■, trvale bytem ■■■■ ■■■■, *t a k t o* :

K odvolání obžalovaného V■■■■ H■■■■ se podle § 258 odst.1 písm. b) trestního řádu **zrušuje** rozsudek Okresního soudu Plzeň-sever ze dne 18.12.2012 sp.zn. 2T 136/2012 v celém rozsahu a podle § 259 odst. 3 trestního řádu **se znovu rozhoduje** tak, že podle § 307 odst.1, 2 písm. a) trestního řádu se trestní stíhání obžalovaného V■■■■ H■■■■ pro skutek uvedený v návrhu na potrestání Okresního státního zástupce Plzeň – sever ze dne 14.8.2010 sp.zn. ZK 321/2012, dle něhož měl dne 2.8.2012 v době kolem 21.55 hod. řídit po pozemní komunikaci v obci Tlucná, okr. Plzeň – sever, svůj osobní automobil zn. Škoda Fabia 6Y, RZ: ■■■■, se kterým při vyjíždění od svého domu č. ■■■ na silnici č. II/205 levým bokem narazil do pravého křídla vjezdových vrat tohoto svého domu, následně přejel kolmo přes uvedenou silnici, vjel mimo vozovku a přední částí vozidla narazil do vjezdových vrat protilehlého domu č. ■■■ majitele R■■■ Z■■■, nar. ■■■■, kterému tak z působil škodu na předmětných vratech včetně přilehlého oplocení ve výši cca 2.000,- Kč, v rámci provedené dechové zkoušky pomocí přístroje Dräger č. ARZM-0096 bylo uvedeného dne u něho zjištěno ve 22.18 hod. 2, 92 promile alkoholu v dechu, ve 22.23 hod. rovněž dne 2.8.2012 měl hladinu alkoholu v dechu 3,08 g/kg, přičemž následným lékařským vyšetřením spojeným s odběrem krve dne 2.8.2012 ve 23.40 hod. byla zjištěna v jeho krvi hladina alkoholu 2,75 g/kg,

čímž měl spáchat přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst.1, 2 písm.a) trestního zákoníku,

p o d m í n ě n ě   z a s t a v u j e

s tím, že obžalovaný se zavazuje, že během zkušební doby se zdrží řízení všech motorových vozidel po dobu dvou let od zadržení řidičského průkazu.

Podle § 307 odst. 3 trestního řádu se stanoví zkušební doba v trvání **dvou (2) roků**.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný V■■■■ H■■■■ uznán vinným, že dne 2.8.2012 v době kolem 21.55 hod. řídil po pozemní komunikaci v obci Tlucná, okr. Plzeň – sever, svůj osobní automobil zn. Škoda Fabia 6Y, RZ: ■■■■, se kterým při vyjíždění od svého domu č. ■■■ na silnici č. II/205 levým bokem narazil do pravého křídla vjezdových vrat tohoto svého domu, následně přejel kolmo přes uvedenou silnici, vjel mimo vozovku a přední částí vozidla narazil do vjezdových vrat protilehlého domu č. ■■■ majitele R■■■ Z■■■, nar. ■■■■, kterému tak z působil škodu na předmětných vratech včetně přilehlého oplocení ve výši cca 2.000,- Kč, v rámci provedené dechové zkoušky pomocí přístroje Dräger č. ARZM-0096 bylo uvedeného dne u něho zjištěno ve 22.18 hod. 2, 92 promile alkoholu v dechu, ve 22.23 hod. rovněž dne 2.8.2012 měl hladinu alkoholu v dechu 3,08 g/kg, přičemž následným

lékařským vyšetřením spojeným s odběrem krve dne 2.8.2012 ve 23.40 hod. byla zjištěna v jeho krvi hladina alkoholu 2,75 g/kg. Jeho jednání bylo kvalifikováno jako přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst.1, 2 písm. a) trestního zákoníku a byl za ně odsouzen podle § 274 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání osmi měsíců, jehož výkon mu byl podle § 81 odst.1 a § 82 odst.1 trestního zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 16 měsíců. Podle § 67 odst. 2 písm.a) trestního zákoníku a § 68 odst.1 trestního zákoníku mu byl uložen peněžitý trest ve výměře 270 denních dávek, přičemž podle § 68 odst.2 trestního zákoníku činí jedna denní dávka 100,- Kč. Podle § 69 odst.1 trestního zákoníku byl pro případ, že by uložený peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání 8 týdnů. Podle § 73 odst.1 trestního zákoníku byl obžalovanému uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu dvou let.

Proti tomuto rozhodnutí podal obžalovaný v zákonné lhůtě odvolání. Konstatuje, že nikdy nepopíral, že by se dopustil jednání, pro které byl uznán vinným, naopak od počátku řízení s orgány činnými v trestním řízení spolupracoval, ke svému činu se doznal a vyjádřil nad ním upřímnou lítost. Nenapadá proto rozsudek ani tak v otázce viny, avšak uložený trest je v daném případě nepřiměřený jednání, pro nějž je stíhán, jakož i konkrétním skutkovým okolnostem daného případu. Je nutno zmínit celou řadu polehčujících okolností, kterou soud mohl a měl vzít při svém rozhodování v úvahu. V tomto směru poukazuje i na příslušná zákonná ustanovení i ustálenou judikaturu, kdy zejména úplné zjištění všech polehčujících i přitěžujících okolností je nezbytnou podmínkou pro stanovení druhu a výměry trestu. Doznání obviněného je jednou z podmínek pro možnost podmíněného zastavení trestního stíhání dle § 307 trestního řádu. Rovněž nelze pominout, že svého činu upřímně litoval. Svým jednáním nezpůsobil sobě ani jiné osobě žádnou újmu na zdraví, došlo pouze k poškození vrat jeho souseda, který škodu vyčíslil na částku 18.000,- Kč, kterou obviněný neprodleně poškozenému uhradil, i přesto, že reálně vzniklá škoda byla výrazně nižší, dle skutkových zjištění soudu cca 2.000,- Kč. Je proto třeba mu přičíst polehčující okolnosti, tedy způsobení nižší škody a její nahrazení.

Obviněný nebyl nikdy soudně trestán ani řešen pro přestupek, nikdy nezavinil žádnou dopravní nehodu. Je strážníkem Městské policie Praha a pro pokračování v této funkci je nezbytné zachování trestní bezúhonnosti. Jeho jednání představuje naprosto ojedinělý exces v jeho dosavadním řádném způsobu života. Má proto za to, že v daném případě jsou splněny podmínky pro podmíněné zastavení trestního stíhání ve smyslu ustanovení § 307 odst.1, popřípadě odst.2 trestního řádu. Při hlavním líčení se obviněný ve smyslu ustanovení § 307 odst.2 trestního řádu zavázal, že během soudem stanovené zkušební doby se dobrovolně zdrží řízení všech motorových vozidel, za přiměřenou zkušební dobu, po kterou by se této činnosti zdržel, považuje dobu dvou let, tedy dobu, na kterou mu byl soudem uložen trest zákazu řízení a rovněž se zavázal, že dobrovolně složí na účet soudu peněžitou částku určenou státu na peněžitou pomoc obětem trestné činnosti. S ohledem na výši uloženého peněžitého trestu považuje za přiměřenou částku 27.000,- Kč. Dodává, že na daný případ by nepochybně dopadalo amnestijní rozhodnutí prezidenta republiky, v jehož důsledku by byl prominut trest odnětí svobody. Vzhledem k již uvedeným skutečnostem považuje za nesprávné, aby bylo kriminalizováno jednání, jehož společenská škodlivost není v daném případě nijak vysoká a aby bylo navíc zasahováno do osobnostní sféry obviněného způsobem, který je nepochybně v rozporu s účelem trestu. V případě uložení jakéhokoliv trestu spojeného se záznamem v rejstříku trestů pro něho mělo fatální následky, a sice ztrátu zaměstnání i ztrátu nájemního práva k bytu, který je vázán na dobu trvání pracovního poměru. Uložené tresty tak v žádném

případě nemají pouze výchovný charakter, ale naopak zásadně zasahují do osobnostní sféry obviněného, a to navíc způsobem, který nelze považovat za přiměřený okolnostem skutku, pro který je stíhán. Dle jeho názoru je namístě jeho trestní stíhání podmíněně zastavit s tím, že mu budou uložena i přiměřená omezení, k jejichž splnění se dobrovolně zavázal. Navrhl proto, aby krajský soud napadený rozsudek zrušil a trestní stíhání proti jeho osobě podmíněně zastavil. K odvolání připojil i nájemní smlouvu, tedy smlouvu o nájmu bytu. Při veřejném zasedání pak předložil i čestné prohlášení obviněného ve smyslu ustanovení § 307 odst.1, 2 trestního řádu.

Krajský soud v Plzni z podnětu podaného odvolání přezkoumal podle § 254 odst.1 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost výroků rozsudku napadených odvoláním i správnost postupu řízení, které mu předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. Dospěl přitom k následujícím závěrům.

V dané trestní věci se krajský soud plně ztotožnil s odvoláním obžalovaného i s uplatněnou argumentací. Je nutno poukázat i na důvodovou zprávu k novele ustanovení § 307 trestního řádu, která právě poukazuje na možnou aplikaci tohoto zákonného ustanovení i v případech zjištění požívání alkoholických nápojů, kdy dříve tento postup nebyl využíván, vzhledem k téměř obligatornímu ukládání trestu zákazu činnosti. Navíc je třeba každý případ posuzovat individuálně a přihlídnout i k okolnostem na straně osoby pachatele tohoto přečinu.

Obžalovaný V■■■■ H■■■■ nebyl nikdy soudně trestán, nebyl projednáván ani pro žádný přestupek, rovněž v evidenční kartě řidiče nemá žádný záznam a aktuální stav bodového hodnocení je nula bodů. Přitom řidičské oprávnění má obžalovaný již od roku 1964, respektive na skupinu B od roku 1976. Obžalovaný je stíhán pro přečin ohrožení pod vlivem návykové látky dle § 274 odst.1, 2 písm. a) trestního zákoníku a je ohrožen trestem odnětí svobody od šesti měsíců do tří let. V případě stíhání pro takový přečin lze postupovat podle § 307 odst.1 trestního řádu. K činu se doznal a nahradil i škodu, která byla činem způsobena. Formální podmínky pro postup dle § 307 trestního řádu byly dány. Obžalovaný jednoznačně je osobou, která dosud nebyla nikdy projednávána před soudem, ani postižena pro žádný přestupek a v jeho jednání lze spatřovat ojedinělý exces z jinak řádného života. Okresní soud obžalovanému uložil podmíněný trest odnětí svobody, trest peněžitý i trest zákazu činnosti. Tyto tresty ve svém souhrnu mají nepřiměřeně přísný dopad na obžalovaného, který dosud žil řádným životem.

V jeho jednání je možno spatřovat případ, na který lze aplikovat novelizované ustanovení § 307 odst. 2 písm. a) trestního řádu. Obžalovaný sám se již v průběhu hlavního líčení zavázal, že nebude řídit motorové vozidlo, že se tedy zdrží během soudem stanovené zkušební doby řízení všech motorových vozidel. Zavázal se i složit na účet soudu peněžitou částku, která by odpovídala výši uloženého peněžitého trestu. Krajský soud dospěl k závěru, že zákon nevyžaduje, aby byly zároveň splněny obě podmínky ustanovení § 307 odst. 2 trestního řádu, přihlédl i ke skutečnosti, že škoda způsobená na vratech poškozeného R■■■■ Z■■■■ byla vyčíslena na částku cca 2.000,- Kč a obžalovaný tomuto poškozenému nahradil škodu ve výši 18.000,- Kč. Za této situace krajský soud dospěl k závěru, že lze trestní stíhání obžalovaného podmíněně zastavit dle § 307 odst.1, 2 písm.a) trestního řádu a k nápravě obžalovaného postačí přijetí jeho závazku, že se během zkušební doby zdrží řízení všech motorových vozidel po dobu dvou let od zadržení řidičského průkazu, ke kterému došlo dne 2.8.2012. Toto omezení považuje krajský soud za rozhodující z hlediska ochrany společnosti.

Podle § 307 odst. 3 trestního řádu pak byla stanovena zkušební doba v trvání dvou roků, kterou krajský soud považuje za dostatečnou vzhledem k charakteru trestné činnosti, pro kterou byl obžalovaný stíhán a zejména s ohledem na osobu obžalovaného.

Krajský soud tedy vyhověl odvolání obžalovaného, na jehož základě zrušil napadený rozsudek a znovu rozhodl tak, jak shora uvedeno.

Poučení: I. Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

II. Proti tomuto rozhodnutí může podat dovolání nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce, anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, jakož i obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které by nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno. Dovolání se podává u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu, i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Plzni 21.02.2013

JUDr. Eduard Wipplinger, v.r.
předseda senátu

Vypracovala: JUDr. Libuše Chudíková, v.r.

Za správnost vyhotovení:
Jana Poláková